

Sygn. akt II CSK 103/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. T.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Rejonowej w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w S. adwokatowi B. P.-Ł. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług,
- 3) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej jej oczywistej zasadności wynikającej z trafności podniesionych zarzutów procesowych co do niezrealizowania przez sąd odwoławczy funkcji kontrolnych i rozpoznawczych przy rozpoznawaniu apelacji.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie można mówić o błędnym nieuwzględnieniu przez sąd odwoławczy nieważności postępowania w związku z nieodroczeniem przez sąd pierwszej instancji rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku. Skarżący nie usprawiedliwił swojej nieobecności na rozprawie zgodnie z art. 214¹ k.p.c., a także był reprezentowany w toku posiedzenia przez pełnomocnika z urzędu.

Nie można także uznać, że sąd apelacyjny nieprawidłowo wykonał swoje funkcje jako sąd odwoławczy. Sąd ten pogrupował liczne zarzuty apelacji i odniósł się do nich w swoim uzasadnieniu łącznie. Miało to pełne uzasadnienie w sprawie, skoro poza nieważnością postępowania skarżący kwestionował głównie oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu przez innego biegłego i wniosku o wyłączenie biegłego J. P.. Sąd apelacyjny odniósł się do wszystkich stawianych zarzutów co powoduje, że oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie może uzasadniać zarzut naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Skarżący pomija przy tym, że Sąd drugiej instancji uznał niezasadność powództwa ze względu na jego istotę, gdyż w toku postępowania nie był on w stanie wykazać, jakie dobro osobiste zostało naruszone w związku z prowadzeniem postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu odwoławczego ta kluczowa kwestia sprawiła, że zbędne było dalsze prowadzenie postępowania dowodowego co do stanu zdrowia powoda,

skoro uznano brak przesłanki konstytutywnej dla istnienia roszczenia. Skarga kasacyjna w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi nie odnosi się zaś do tej kluczowej kwestii.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801).

Biorąc po uwagę szczególną sytuację majątkową i osobistą powoda Sąd Najwyższy na zasadzie art. 102 k.p.c. postanowił nie obciążać go kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.

aw

aj